இமையம் படைப்புகளில் பெண்களின் நிலை ஒரு ஆய்வு

முனைவர்.ஆர்.விஜயசாமுண்டீஸ்வரி / Dr. R. Vijayasamundeswary [1]
மு.சரளாதேவி / M.Saraladevi [2]

Abstract

Generally in any society women were perceived as weaker ones as compared to men. The idea of feminism emerged to shatter this bias perception. Though the feminist idea is well spread all over the world, but the implementation of this idea was not fully optimized. Lately, many literary works have been produced to disseminate and establish the idea of feminism. The creative writings of the *Imayam padaippugal* is one of it. Though the women characters of Imayam Padaippugal are portrayed as totally independent, but they are still victimised by the society in many ways. This article highlights the concept of real feminism based on the creative writing of Imayam Padaippugal, a collection of Tamil creative writings.

Date of submission: 2018-10-30
Date of acceptance: 2018-12-05
Date of Publication: 2018-12-30
Corresponding author's
Name: M.Saraladevi
Email: saralafromkovai@gmail.com

Key Words: Feminism, Imaiyam Creative Works, Society, Cast, Victimization of Women.

முன்னுரை

பெண்ணியங்களில் பலவகை என்பது தவிர்க்க முடியாதது இவற்றில் உண்மையான பெண்ணியத்தை தேடுவதென்பது கேலிக்குரியது என்கிறார். சந்தால் மொபெ நிலவுடைமைச் சமூகத்தின் தொடக்க காலத்தில் தாய் வழிச் சமூகம் நிகழ்ந்திருந்தது. நிலவுடைமைச் சமூகம் நன்கு வளர்ச்சி பெற்றக் காலத்தில் தந்தை வழிச் சமூகம் உருவாக்கிய பிறகு தான் முதன் முதலில் பெண் கவரப்பட்டு அடிமைப்படுத்தப்படுகிறாள். பெண் உடலமைப்பு, பாலினம் அடிப்படையிலும், குடும்பம், சமூக, அரசியல், பொருளாதாரம், நிறுவனங்களில் பெண்ணின் உழைப்பு சுரண்டப்படுதலும், பெண்ணை இன உற்பத்திக் கருவியாகவும் பொருளாகவும், பார்ப்பதாலும் நிலவுடைமைச் சமூகம் முதல் இன்று வரை பெண்கள் அடிமைபடுத்தப்பட்டு உள்ளனர். ஆணாதிக்கத்தின் கடுமையான அடக்கு முறையிலிருந்து விடுதலை பெறுவதற்காகப் பெண்கள் போராடி வருகின்றனர். இமையத்தின் படைப்புகள் கோவேறு கழுதைகள் ,ஆறுமுகம் ,செடல், செல்லாப் பணம், ஆகிய ஐந்து நாவல்களும் மண்பாரம் வீடியோ மாரியம்மன், கொலைச்சேவல் ஆகிய மூன்று சிறுகதை

[1]The author is a Head of Department, Sri Krishna Arts and Science College, Coimbatore, Tamil Nadu, India.

[2] The author is a research scholar in Sri Krishna Arts and Science College, Coimbatore, Tamil Nadu, India. saralafromkovai@gmail.com

தொகுப்புகளையும் எழுதியிருக்கிறார். இவரின் நாவல்களில் பெண்களின் நிலையை ஆய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

முதலாளித்துவ அமைப்பில் பெண் நிலை

நிலவுடைமைச் சமூகம் வளர்ச்சி பெற்ற பின்பு,குடும்பம்,பொருளாதாரம்,,அரசு நிறுவன அமைப்பு வரலாற்று அடிப்படையிலான ஆணாதிக்கப் போக்கினைப் பற்றி ஏங்கல்ஸ் குறிப்பிடுவது வரலாற்றுக்கு முந்திய புராதனமான சமூகங்களில் பெண்ணுக்குச் செயலூக்கமான பங்கிருந்தது. அது பின்னர் வேளாண்மைச் சமூக மாற்றத்தால் புதிதாக உருவான குடும்பம், நிலவுடைமை,அரசு ஆகியவற்றால் ஆணின் ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்ட நிலைமையே பெண்ணுக்கான முழு வாழ்வாக அமையலாயிற்று என்று ஏங்கல்ஸ் கூறுகிறார்.

பெண் எல்லா இடங்களிலும் அனைத்துச் சமூகத்திலும் ஒடுக்கப்பட்டாள். நவீன முதலாளித்துவத்தில் மேலும் ஒடுக்கப்பட்டாள். பெண்கள் குறைந்த கூலி பெறும் தொழிலாளர்களாய் நியமனம் செய்யப்பட்டு, சுரண்டப்பட்டார்கள். பலர் வீட்டு வேலை செய்பவர்களாய் மாறினர். பணம்,மதிப்பீடுகளை முடிவு செய்கிற போது பெண் வெளியே சென்று பணி செய்ய வேண்டிய நிர்பந்தம் நேர்ந்தது. நாள் முழுவதும் செய்யப்படுகிற வீட்டு வேலைகளுக்குச் சம்பளமில்லாததால்இ அவள் உழைப்பிற்கு மதிப்பில்லாமல் போனது. முதலாளித்துவச் சமுதாயம் தேவை. இனவேறுபாடு போன்றே பாலின வேறுபாடும் முதலாளித்துவச் சமூகத்திற்கு முக்கியமாய் அமைந்து, பெண்கள் குறைந்த கூலிக்கு வரும் உழைப்பாளிகளாக்கப்பட்டு அவர்களைப் பயன்படுத்தி லாபம் பெறுவது முதலாளித்துவப் போக்காகிவிட்டது.

மார்க்சு, ஏங்கல்சு ஆகியோர் வரலாற்றுப் பொருள்முதல்வாதத்தில் பெண்ணைப்பற்றி, பெண்ணின் சமூகத் தகுதி நிலையைப் பற்றி விளக்கும்போது, உயிர் உற்பத்தி செய்வதிலும், சமூகத்தில் உற்பத்தி சக்திகளை உருவாக்குவதிலும், சுதந்திரமாகவும் சமஉரிமை பெற்றும் வாழ்ந்து வந்த பெண்கள் மேற்கூறிய முதலாளித்துவத்தின் போக்கினாலும் தனிச் சொத்துரிமையாலும், துணை நிலையினராகவும்இ சார்பு மாந்தராகவும் மாறிப் போயினர். இம்மாற்றம் வரலாற்று நிகழ்ச்சியில் தவிர்க்கவியலாத மாற்றமாகியது என விளக்குகின்றனர்.

பெண்களும் சமூகக் கட்டமைப்புகளும்

பண்டைய கால மன்னர் சமுதாயக் கட்டமைப்பினை வெளிப்படுத்திய இலக்கண நூலான தொல்காப்பியம் அகம், புறம் சார்ந்த செயல்பாடுகளையும் எடுத்தியம்புகிறது. அன்றைய காலத்தில் அதிகாரத்தில் இருந்தோர்கள், பெண்களுக்கெனப் பல கட்டுபாடுகளை சமூக பண்பாடுகளாய் விதித்து, பெண்களுக்கு எதிரான பல்வேறு வகையான ஒடுக்குமுறைகளையும், அரங்கேற்றியிருப்பதைத் தொல்காப்பிய இலக்கண வழியும் அறிய முடிகிறது.

“பெண்ணிற்குரிய தகுதிகளாக,

அச்சமும் நாணும் மடனும் முந்துறுதல்

நிச்சமும் பெண்பாற் குரிய என்ப” (தொல்,காவு96)

இந்நூற்பாவின் வழி பெண்களுக்கு அச்சம், நாணம், மடம் ஆகிய மூன்றும் அடிப்படைத் தகுதிகளாக இலக்கணம் வகுத்துள்ளது. அவற்றை கட்டுடைக்கின்றனர் இவரின் படைப்பில் வரும் பெண்கள்.

‘வெள்ளிக்கிழமயில என்னெப் பெத்தியே மாதாவே

உன் வெள்ளி வயித்திலியும் நான் கருவா தரிச்சதும்

பச்ச கற்பூரமெல்லாம் தீஞ்சதும்

அன்னிக்கி இந்தக் கருவக் கலச்சியிருந்தா

எனக்கு இன்னிக்கி இந்தக் கலகம் வந்து

நேராது

அந்தக் கருவ சிசுவாக்கி இந்தப் பொல்லாத சீமையில

என்னெக் களங்கப்பட வச்சியம்மா.....‘ (செடல் p.147)

இந்த பாட்டு செடல் நாவலில் வருகிறது. இப்பாடலை செடல்தான் பாடினாள். அதனால் அவளுக்கு மட்டும்தான் இந்தப்பாடல் பொருந்தும் என்று சொல்ல முடியாது. இவரின் நாவல்களில் வரும் பெண்கள் பாடியதாகவும் கொள்ளமுடியும். அப்பெண்களுக்கும் இப்பாடல் பொருந்துவதாகவும் கொள்ளமுடியும்.

சமூகத்தில் பெண்கள் நிலை

“சொல்லெதிர் சொல்லல் அருமைத் தாகலின்

அல்ல கூற்றுமொழி அவள்வயி னான (தொல்,களவு108)

தலைவன் சொல்லிற்கு எதிர்சொல் பேசுதல் அருமையானது எனக் கூறிஇ பின்னர் பேசாது நிற்பதே தலைவியிடம் நிகழும் நிகழ்வாகும் என்பதன் மூலம்இ தவறு செய்த தலைவனைப் பேசுதல் அருமையானது தான் ஆனால் பேசக்கூடாது என மறைமுகமாய்க் கட்டளையிடப்படுவதைக் காணமுடிகிறது.

‘உயிரினும் சிறந்தன்று நானே நாணினும்

செயிர்தீர் காட்சிக் கற்புசிறந் தன்றெனத்

தொல்லோர் கிளவி புல்லிய நெஞ்சமொடு

காமக் கிழவன் உள்வழிப் படினும்

தாவில் நன்மொழி கிளவி கிளப்பினும்

ஆவகை பிறவும் தோன்றுமென் பொருளே”

(தொல், களவு111)

உயிரை விடச் சிறந்தது நாணம். நாணத்தை விடச் சிறந்தது கற்பு என்ற முன்னோர் கூற்றோடு தவறு செய்த தலைவனைத் தலைவி வருத்தமுற பேசாது ‘‘கற்பு’ எனும் ஒன்றுமில்லா நிலைக்குப் பொருள் கூறி உயிரையும் விட சிறந்ததாக உடையது கற்பு என உருவாக்கி அது முன்னோர் மொழியெனவும் தவறு செய்த கணவனை எதிர்த்து எதுவும் பேசக்கூடாது எனவும் அப்படிப் பேசினால் அது கற்பிற்கு இலக்கணமாய் இருக்காது என்றும் ‘கற்பு’ என்ற வெற்று இலக்கணத்தைப் பண்டைய ஆணாதிக்கச் சமுதாயம் பெண்களின் மீது திணித்து பெருங் கொடுமையைச் சுமத்தியதை அறிய முடிகிறது.

ஆனால் இமையம் காட்டும் பெண்கள் அதிகம் படித்தவர்கள் அல்ல. பெண் உடல், பெண் அரசியல், உடல் அரசியல், பெண் மொழி பேசுபவர்கள் அல்ல. ஆங்கிலம் படித்தவர்களோ, தத்துவ விசாரங்களில் ஈடுபடுபவர்களோ அல்ல. பெரிய அழகிகளும் அல்ல. சமூகம் சார்ந்து பேசக்கூடிய சிந்தனாவாதிகளோ, புரட்சிப்பெண்களோ அல்ல. இவர் பெண்கள் வாயாலும் வயிற்றாலும் உருவானவர்கள், அதே மாதிரி வாயாலும் வயிற்றாலும் வாழ்பவர்கள். வாழ் நாளெல்லாம் வாயையும் வயிற்றையும் நிரப்புவதற்காக போராடுபவர்கள். போராட்டத்தில் ஓயாமல் தோற்றுக்கொண்டே இருப்பவர்கள். இந்த பெண்களுக்கு கனவுகள்கூட வருவதில்லை. மீறிவந்தாலும் வயிறு நிறைய சாப்பிட்டதுபோலவே கனவு காண்பவர்கள். காரணம் வயிறுதான் அவர்களுக்கு வாழ்க்கை.

உயர்ந்த சாதி இல்லை. உயர்ந்த பண்புகள் இல்லை. சொத்து இல்லை. நகைகள் இல்லை. சமூக அந்தஸ்து இல்லை. அழகாகவும் இல்லை. குடும்ப பாதுகாப்பு அற்றவர்கள். கணவன்இ குழந்தைகள் என்ற பாதுகாப்புக்கூட அற்றவர்கள். தமிழ்ச்சமூகம், இந்திய சமூகம் உருவாக்கி வைத்திருக்கும் ஒழுக்கப் பண்புகளோஇ அறப்பண்புகளோ இல்லாதவர்கள். சமூகத்தின் கேலிக்கும் கிண்டலுக்கும், ஏளனத்திற்கும் ஆளான பெண்கள். சமுகத்தின் இழிவு சின்னங்களாக இருக்கக்கூடியவர்கள். இந்த பெண்கள் லட்சியப் பெண்களோ, புதுமை பெண்களோ

அல்ல. சராசரிக்கும் சற்று கீழே உள்ளவர்கள்.

இவர்கள் குடும்பப் பெண்கள் அல்ல. "பத்தினி பெண்டீர் அல்லோம்" என்று மாதவிக்கு அவளுடைய தாய் சித்திராபதி கூறுவாள். அத்தகைய பெண்கள்தான். சமூகத்திற்காக சமூகம் உருவாக்கிய பெண்கள். அதாவது பொது சொத்து. சமூகத்திற்காக சமூகத்தால் பலிகொடுக்கப்பட்ட பெண்கள். சமூகத்தின் உழைப்பிற்காகவும், சமூகத்தின் உல்லாசத்திற்காகவும், சமூகத்தின் நம்பிக்கைகளுக்காகவும் பலியிடப்பட்ட பெண்கள். இப்பெண்கள்தான் இன்று தமிழ்ச் சமூக வாழ்க்கையாகஇ தமிழின் பண்பாட்டு கலாச்சார அடையாளமாக இருக்கிறார்கள்.

இமையம் படைக்கப்படட பெண்கள் குடும்பப் பெண்கள் மாதிரி வீடும், தெருவும் என்று மட்டுமே இருக்கக்கூடியவர்கள் அல்ல. பல ஊர் சனங்கள் திரண்டு இருக்கக்கூடிய சபையில் ஆடக்கூடியவர்கள்,பாடக்கூடியவர்கள். பேசக்கூடியவர்கள். எந்த நிலையிலும் தேங்கிப் போகக்கூடியவர்கள் அல்ல. தண்ணீர் மாதிரி ஓடிக்கொண்டேயிருப்பவர்கள். ஒவ்வொரு கணத்தையும் ஆசை தீர வாழ துடிப்பவர்கள். இவர்களில் பெண்களில் ஒருவர்கூட தற்கொலை செய்துகொண்டவர்கள் அல்ல. மாதா மாதம் உதிரத்தைப் பார்க்கிறவர்கள் பெண்கள். ஒவ்வொரு பிரசவத்தின்போதும் உதிரத்தைப் பார்க்கிறவர்கள். ஆனால் தன் குழந்தையின் கையில் ஒரு துளி ரத்தத்தை கண்டதும் துடித்துப்போகிறவர்களும் பெண்கள்தான்.

"ஆரோக்கியம் மேரி வாடி இருப்பதை கண்டு துடிக்கிறாள் ஆனால் மற்றப் பெண்களை வெகு சாதாரணமாக சரிசெய்துவிடுகிறாள்"

பெண்ணும் துணிச்சலும்

சமூக ஒழுக்க, நீதி, நெறிஇ அறப் பண்புகளை எல்லாம் பெண்ணை மையப்படுத்தியே சமூகம் வைத்திருக்கிறது. பெண் ஓடிவிடுவாளோ என்ற தனிமனித அச்சம், சமூக அச்சம்தான் பெண்களைப்பற்றி எழுத வைக்கிறது. முன்பின் தெரியாத ஒரு ஆணோடு வாழ்வதற்குப் போகிறாள் பெண். பதினாறு பதினேழு வயதிலேயே ஒரு பெண்ணால் குழந்தையை பிரசவிக்க முடிகிறது. எவ்வளவு பெரிய தைரியம் இது? துணிச்சல் இது. இந்த தைரியத்தில்இ துணிச்சலில் நூறில் ஒரு பங்குகூட ஆணிடம் இல்லை. இமையத்தின் படைப்புகளில் படைக்கப்படட பெண்கள் தைரியமானவர்கள் துணிவு மிக்கவர்கள் பெண்ணிற்குரிய தகுதிகளாக சங்க இலக்கியம் சொன்ன இலக்கணத்தை தகர்த்தவர்கள்

நம்முடைய புராண, இதிகாச,கதைகள், வாய் மொழிக் கதைகள், எல்லாமும் ஏன் பெண்ணுக்கான ஒழுக்கத்தை, அறத்தைப்பற்றி மட்டுமே பேசுகின்றன? பத்தினி சொன்னால் மழை வரும், பத்தினி சொன்னால் மாநகரம் எரியும், பத்தினி கட்டளையிட்டால் பஞ்ச பூதங்களும் கைகட்டி நிற்கும் என்று எதற்காக சொன்னார்கள் என்றால் பெண் வலிமையானவள். மனரீதியாகவும், உளவியல் ரீதியாகவும், உடல் ரீதியாகவும். அதனால் அவளை வெல்ல முடியாது. அதனால் ஆண்கள் தந்திரம் செய்தார்கள். அந்த தந்திரங்கள்தான் இவை.

இமையம் உருவாக்கிய பெண்களில் ஒருத்தி கோவேறு கழுதைகள் நாவலில் வரும் ஆரோக்கியம், வண்ணாத்தி. அவள் மூலமாகத்தான் ஊர் துணிகள் வெளுக்கப்படுகின்றது. அவளுடைய உதவியால்தான் ஊரில் குழந்தைகள் பிறக்கின்றன. பிறந்த குழந்தைகளின் பீ துணி மூத்திரத் துணி அலசப்படுகிறது. பிள்ளைப் பெற்ற பெண்ணின் தீட்டுத்துணியை அவள்தான் அலசிதர வேண்டும். பிள்ளை பெற்ற பெண்களுக்கு மார்கட்டிக் கொண்டால் அவள்தான் வைத்தியம் செய்ய வேண்டும். பிள்ளைக்கு பால் கொடுக்க தாய்க்கு சுரக்கவில்லை என்றால் வண்ணாத்தியின் மார்பகத்தில்தான் பிள்ளை பால் குடிக்க வேண்டும். பெண் பிள்ளை வயசுக்கு வந்தால் சடங்கு

முடியும்வரை நாள்தோறும் தீட்டுத்துணியை எடுத்துக்கொண்டு போய் அலச வேண்டும். ஊரில் யார் செத்தாலும் முதலில் அவள்தான் போக வேண்டும். எழவு சொல்ல வாய்க்கரிசி தூக்க பாடை கட்ட குடம் உடைக்க பால் தெளிக்க என்று அவள்தான் போக வேண்டும். அறுவடை காலத்தில் ஒவ்வொரு வீட்டுக்கும் களம் தூற்ற அவள்தான் போக வேண்டும். இரவில் ஒவ்வொரு வீட்டுக்கும் சோறு எடுக்க அவள்தான் போக வேண்டும். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக திருட்டுப் பிள்ளை வாங்கும் பெண்களின் கருவை கலைக்கவும் ஆரோக்கியம் வேண்டும். ஊர் ஆண்கள் செய்யும் பாலியல் தொல்லைகளையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். தன் மகள் மேரி எதிர்கொள்ளும் வன்புணர்ச்சியையும் அவள் சகித்துக்கொள்கிறாள்.

ஆரோக்கியத்தை யார் உருவாக்கினார்கள் இந்தச் சமூகம். ஊரின் நலனுக்காக பொது சொத்தாக்கப்பட்ட, பலியாக் கப்பட்ட, பலிகொடுக்கப்பட்ட பெண். அவளைத் தெரியாமல் அந்த ஊரில் யாராவது இருக்க முடியுமா? ஆண்களே இல்லையா, ஆண்கள் வேலையே செய்யவில்லையா என்றால் நாவலில் ஆண்கள் இருக்கிறார்கள். தாய் ஆட்டுக்குப் பின்னால் ஓடும் குட்டியாடுகள் மாதிரி. ஆரோக்கியத்தின் பின்னால் சவுரி. மேரியின் பின்னால் அவளுடைய புருசன். மனைவியின் பேச்சுக்கு மறு பேச்சில்லாமல் கையைக்கட்டிக்கொண்டு சின்ன சேலத்திற்கு ஓடுகிறான் ஜோசப்.

கோவேறு கழுதைகள் நாவலில் ஆரோக்கியம் மட்டும்தான் சமூகம் பலி கொடுத்த பெண் என்று சொல்ல முடியாது. ஆறுமுகம் நாவலில் வரக்கூடிய தனபாக்கியம், சின்னப்பொண்ணு, வசந்தா, அபிதா எல்லாருமே தனது உல்லாசத்திற்காக சமூகம் பலி கொடுத்த சமூகத்தின் பொது சொத்தாக்கிய பெண்கள். பாலியல் தொழிலாளிகள். இந்த நாவலில் ஆண்கள் நிறையவே இருக்கிறார்கள். ஆள் பிடித்துவரும் தரகர்கள், பெண்களை வைத்து தொழில் செய்யும் எஜெண்ட்டுகள், போலீஸ்ஸ்டேஷன், கோர்ட் என்று அலையும் ஆண்கள் இருக்கிறார்கள். எல்லாருமே தனபாக்கியம் சின்னப்பொண்ணு, வசந்தா, அபிதா என்ற பெயர்களுக்குப் பின்னால் இருக்கும் நிழல்கள். இவரின் நாவல்களில், ஆண்கள் நிறையவே இருக்கிறார்கள். எப்படி இருக்கிறார்கள்? பெண்களுடைய ஏவல் ஆட்களாக, எடுபிடிகளாக. பெண்கள் உழைக்கிறவர்கள், உழைப்பையே வாழ்க்கையாக கொண்டவர்கள். அதனால் சுதந்திரம் பெற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். உழைப்பு அவர்களுக்கு வலிமையைக் கொடுக்கிறது.

நகரத்தில் பெண் நிலை

நகரமயமாதல் பெண்களை ஒரு வகையில் சுதந்திரமானவர்களாக மாற்றுகிறது. அதே நேரத்தில் பெண்களை இரட்டை உழைப்புக்கு ஆளாக்குகிறது. கிராமத்தில் மட்டுமல்ல நகரத்திலும் பெண்களுக்கு குறைந்த சம்பளம் தரப்படுகிறது. பெண்களை வேலைக்கு எடுப்பதே குறைந்த சம்பளம் கொடுக்கலாம் என்பதற்காகத்தான். அதிக உழைப்பு. குறைந்த சம்பளம். பெண்கள் என்றால் போராட்டமும் வராது. பாலியல் சீண்டலும் செய்யலாம். ஆறுமுகம் நாவலில் வரக்கூடிய பெண்களில் ஒருத்திகூட பாலியல் சீண்டலுக்கு பாலியல் வக்கிரத்திற்கு ஆளாகாதவள் என்று யாரையும் அடையாளம் காட்ட முடியாது. இது நகரமயமாதல் பெண்களுக்கு தந்த வெகுமதி. இதைத்தான் வளர்ச்சி என்றும் முன்னேற்றம் என்றும் போற்றுகிறோம். அதிவேக வளர்ச்சி அதிவே சீரழிவு.

கோவேறு கழுதைகள் நாவலின் ஆரோக்கியம். ஒரு கிராமத்தின் சொத்தாக, ஒரு கிராமத்திற்காக மட்டுமே பலியிடப்பட்டவளாக இருக்கிறாள். ஆறுமுகம் நாவலில் வரும் தனபாக்கியம், சின்னப்பொண்ணு வசந்தா, அபிதா ஒரு நகரத்தின் சொத்தாக, பலியிடப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

செடல் நாவலில் வரும் செடல், பாஞ்சாலி, லட்சுமி ஆகியோர் கிராமம், நகரம் என்ற எல்லையை மீறி பல ஜில்லாவிற்கும் பலி கொடுக்கப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். செடலுக்கு முப்பது கிராமங்கள் பட்டயம் எழுதி தருகிறது. அதே மாதிரி பாஞ்சாலிக்கும் இருபது கிராமங்கள் பட்டயம் எழுதி தருகிறது. இருவருமே கிராம தெய்வத்திற்கு பொட்டுக்கட்டி விடப்பட்டவர்கள். பொட்டுக்கட்டி விடப்பட்ட கோவில்களில் ஆடுவதோடு ஜில்லாவிட்டு ஜில்லா சென்று தெருக் கூத்து ஆடுகிற ஆட்டத்தினால் பல ஜில்லாவிலும் புகழ்பெற்ற பெண்களாக இருக்கிறார்கள். சமூகம் அவர்களை எப்படி பார்த்திருக்கும்? எப்படி நடத்தியிருக்கும்? எப்படி அதை இப்பெண்கள் சகித்துக் கொண்டார்கள்.

முடிவுரை

பெண்கள் என்றாலே நம் சமூகத்தின் பொது புத்தியில் பல்வேறு இலக்கணங்கள் வகுத்து ஒரு கட்டுக்கோப்பை உருவாக்கி வைத்திருக்கிறார்கள் ஆனால் இமையம் படைத்திருக்கும் பெண்களும் இதே சமூகத்தில் வாழும் பெண்கள்தான் அவர்கள் தங்களுக்கென எந்த கட்டுப்பாடும் இல்லாமல் சுதந்திரமாக வாழ்ந்தாலும் இந்த சமூகம் அவர்களை பலியாக்குவதையும் நாம் பார்க்கிறோம் ஒரு கிராமத்தின் தேவைக்காக பலியிடப்பட்ட பெண் ஆரோக்கியம். நகரத்தின் தேவைக்காக பலியிடப்பட்டவர்கள் தனபாக்கியம் வசந்தா சின்னப்பொண்ணு, அபிதா. சமூகத்தின் சாதிய சமய நம்பிக்கைகளுக்காக கலாச்சார பண்பாட்டு கூறுகளுக்காக பலியிடப்பட்ட செடலும் பாஞ்சாலியும். பொது உழைப்பிற்கு ஆரோக்கியம், பொது உல்லாசத்திற்கு தனபாக்கியம் பொது நம்பிக்கைக்கு செடல். இப்பெண்களின் வாழ்க்கையை தீர்மானித்தது சம்பந்தப்பட்ட பெண்கள் அல்ல. சமூகம்.என்பதை மிக அழகாக தன படைப்புகளை மூலம் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார் .

References

Adiyarku Nallaar Urai, *Silapathikara Mulamum Uraiyum*.

Imaiyam. (1999). *Arumugam*. Chennai: Kriya.

Imaiyam. (2006). *Koveru Kaluthaigal*. Chennai: Kriya.

Imaiyam. (2006). *Sedal*. Chennai: Kriya.

Karl Marx. (2003). *Mulathanam: Arasiyal porulathara Vimarsanap Pakupaivu*. Chennai: New Century Book House.

Mallika, Aranga. (2002). *Tamil Ilakiyamum Penniyamum*. Chennai: New Century Book House.

Sivasubramanian, A. (2005). *Tamilakathin Adimaimurai*. Chennai: Klasuvadu Pathipakam.

Tholkappiyam Porulathikara Mulamum Nachinarkiniyar Uraiyum. (2007). Chennai: Ulakath Thamilaraichi Niruvanam.